

14

Sielun hurvitus Jesuren
Kackaudesa,

Eli

Sengellinen Kufous Laulu ja Tut-
tistelemus Christuren sanomatto-
masta Kackaudesta.

Joh. 15: 13. Rom. 5: 8. 2 Cor. 5: 14.

Wafasa,

Prändäity Georg Wilhelm Londicerildä; 1777.

Die dem ...
...

III

...
...

...

...

...

Beisatan kunn: Sinua tygös Herran
Christe huudan No 285.

1.
Sinun rackaudes, Jesu Christ,
Nijn palaa minua kohtan,
Ettei woi arwat kengän meist, Ei
kieli puhua koston; Sijs anna,
että sydämen Sun peräis jällens
palaa, Sinua halaa; Nijn omas
ain olen, Ja sinus pösyn alat.

2.
Suo, ettei muuta sielusan,
Kuin rackaudes asu, Ett olis kruu-
nun, tawaran, Mun kaunistais,
kuin kaapu; Sinun rackaudes pol-
takoon kaict esteet sielust pois,
Kuin ei soisi, Et tekon ja menon,
Sun halusas palaisi.

3.

O! kuinga mafia, suloinen On;
Jesu, rackaudes; Kuin sen saa
maistaa sydämen, En taida olla
murhes: Niin älä anna ikänäns
Minun nähdä, maistaa muuta,
Kuulla, tuta; Kuin Jesust armon
kans, Jong perään sieluni huuta.

4.

Ah! että tämä tavara Se
minus alat olis, Ja ihanainen
walkia Sydämen sytyttelis; Ann
walwoani päiwäll, yöll, Ja tä
mä talu paras, Sästä waarast,
Jong perään suurell työll Piru
kämpi joka haarald.

5.

Rackaudes, Jesu hyvä, Sun
tawast alas saatti, Häpiään tuf
saan, waiwaan sywään, Ja Ri
stin kuolloon waati: Tai rackaudes
siis, ja haawas, Sydämen haa
woittakoon, Rehoittakoon, Jalkees
halus

halus hartaas Huokamaan laickijn
aikoin.

6.

O Jesu! sinust lastettu On
puhdas woipa weri, Wan minus
sydän kowettu, Ah! kowa, niinkuin
kiwi; Nijn anna, weres wäellä
Sydämen pehmitettä, Lämmitettä,
Ja rackaall tulella Suloisest läm-
mitettä.

7.

O! josta sielun aukiais, Ja we-
rihikes wisust Autudey isellens ot-
tais, Kuin yrttitarhas sinust, Mun
syndin pakott hienminen: Wuodat-
toon silmäini lähteet Kunsat we-
det, Kuin tap'on sulhaisten, Kost-
halut owat todet.

8.

Minun sielun sinua huutakoon,
Kuin lapsi pieni itkull, Ja älköön
ennen waitetko, Kuin, Jesu rac-
kas, sinuld Sun syliis ylösotetan,
Ja

Jä sinun rakkaudes Marias tules
Mutuaast wirwotetan, Nijn kanjas
olen yhdes.

9.

Ah! rakkaan, wedä minua, Nijn
juogen kirjuisani, Ja hartaast ha-
laan sinua, Suut annan sielusani:
Sun huuldes jalost hekumast Suo
maistan wirwotusta, Bahwistusta;
Ett sodin ahkerast, Tääll wastan
waitwaa, tustaa.

10.

Minun ilon, antuun, elämän,
Kans walon rickauden, Et omages
mun sydämen, Sill sinull uhran it-
zen; Ei mailmas muuta mull liene,
Kuin tustaa, waitwa ahdas, Sappi
farwas, Kuin murheseen wienee,
Pais sinua, Jesu armas.

11.

Sinä olet lepo totinen, On si-
nus rauha, riemu, Suo, että ruoc-
ki sieluisen Sun sanas kallis mehu?
Sun

Sun tules minus palakoon; Mun
woitees woidelkohon, Haudelkohon,
Haawat parandakoon, Joist on mis
null kipun paljon.

12.

Rackaudes, Jesu rakas; on
taiken autuun lähde, On walon,
auringon armas, Ja kirkas koin-
tähten; On maitia manna sielullen,
On juoma, kruunu, werha, Euskis
turwa; On auruas huonehen, Kus
ei minua waiwa surmaa.

13.

Oh! mit' on minun olostan, Jos
sinust, Jesu, luowun; Jos rackas
udes kadotan, Nijn waiwaan wai-
fiaan joudun: Nijn anna, ertän tai-
tawast Tääll' sinua ekin, Ihödän,
Kijnni pidän! Ja kätten autuast,
Eng poijes päästä ijan.

14.

Sinä minua kijaast rakastit,
Ennen, kuin taisin hywää Tehdä,
ja

ja a'moimis wevit; **14** rakkaus
on syvä! Nijn anna, **IESU** rakka-
han, Se rakkaus minun pitä Di-
fiat tietä Käymäs, ettei harhaan
Horjahduis jalkani sijtä.

15.

Rakkaudes kaunistakoon Minun
wirkan ja myös säätyn, Se tielle
minun saattakoon, Kuin wikoin
raukka eryn: Se neuwon toisan an-
dakoon, Opetton hywät tawat, Et-
tän alat Kartan syndij, tehkön Ter-
wexi sieluni haawat.

16.

Se olkon riemun murhela, Ja
wäken heikkoudes. Ja kosta aikin
juostesa Täälä lähtöön joutuu lä-
hes; Nijn suo se rakkaudes waka
Minua, **IESU**, tygös ottaa, Si-
nä wirtotetta, Ett waroilda wapa,
Taiwaiseen tulen totta.

